

virke, at det maatte forsinkes i sin Gen-nemførelse end sige, at det maatte strande, hvilket sidste vi kunde tænke os muligt vilde blive Resultatet, hvis vi havde stillet Ændringsforslag til Lovforslagets § 41 angaaende de ofte omtalte Fordelingsregler. Som ærede Medlemmer vil se af den afgivne Betænkning, er der jo en Del Medlemmer indenfor Udvalget, der særdeles gerne havde set, at Lovforslaget paa dette Omraade havde faaet den Affattelse, som den højtærede Minister havde givet det, da det blev forelagt. Men da det under Forhandlingerne viste sig, at den Ændring, der var foretaget af det høje Folketing, og hvorved Lovforslaget var ført tilbage til de nugældende Fordelingsregler, havde været medvirkende til, at Lovforslaget enstemmigt var blevet ført igennem Folketinget, veg man heroppe i Udvalget tilbage fra at stille Ændringsforslag om at føre det tilbage til den af den højtærede Regering givne Affattelse paa dette Omraade, idet man, som før nævnt, ikke vilde berede Lovforslaget nogen Vanskeligheder.

Jeg skal ganske kort nævne, at Udvalget ogsaa har prøvet den Bestemmelse, der findes i Lovforslagets § 26 om Lodsernes Ansvar. I den nuværende Lov er det bestemt, at naar en Skipper i usigtbart Vejr, Taage, Mørke o. s. v., forlanger at blive lodset, skal Lodsens — det staar der udtrykkeligt — gøre sit bedste for at kunne blive, som der siges, angerløs, men i det foreliggende Lovforslag er det ændret til, at naar Lodsens blot overfor mindst to af Skibsmandskabet erklærer, at han ikke med Sikkerhed kan lodse under de paagældende Forhold, skal han dog lodse, men uden Ansvar, idet Bestemmelsen om, at han skal gøre sit bedste, er udeladt. Vi har i Udvalget forhandlet med den højtærede Minister om denne Forandring af Ordlyden, og Ministeren hævdede ganske bestemt, at selv om disse Ord er udeladte, skal det selvfølgelig være Lodsens Pligt at gøre sit bedste ogsaa under de paagældende Forhold. Dette er efter Udvalgets Skøn en saa bestemt Udtalelse fra Administrationens Side, at vi maa vente, at der fra den Side gøres gældende overfor Lodserne, at de selvfølgelig ogsaa under saadanne vanskelige Forhold, selv om de har afgivet den omtalte Erklæring, skal gøre deres bedste for at hjælpe Skibet frem til dets Bestemmelsessted, og at de i modsat Fald ikke vil blive, som det hedder, „angerløse“.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om den fælles Pensionskasse var det i Folketings-

udvalgets Betænkning sagt, at de tre Sundlodserier kun samlede skulde kunne optages i den. Under Forhandlingerne derom med den højtærede Minister blev det udtalt overfor os, at dette maatte ikke betragtes som en bestemt Vedtagelse fra Folketingets Side, og den højtærede Minister erklærede sig ogsaa villig til, dersom der skulde komme Anmodning fra et enkelt eller et Par af Lodserierne om Optagelse i den fælles Pensionskasse, vilde han optage en saadan Forhandling med vedkommende Lodseri, ikke mindst fordi den i finansiel Henseende kun er af underordnet Betydning for Statskassen.

Jeg skal ikke udtale mig nærmere om Spørgsmaalet om Lodsernes Ulykkesforsikring, for hvilket der formentlig er gjort tilstrækkelig klart Rede i Betænkningen. Jeg skal til Slut kun nævne, at der, medens Udvalget har arbejdet, er indkommet et Andragende fra Lodserierne i Roskilde og Frederikssund om, at der maatte blive bevilget dem et større Tilskud, fordi deres Indtægter er gaaet ned. Udvalget har selvfølgelig ikke kunnet indlade sig paa at undersøge, hvorledes disse Folks Indtægter er blevet. Vi har derfor forhandlet med den højtærede Minister, idet Udvalget har ment, at det Forhold, Andragendet omhandler, maatte falde ind under Bestemmelserne i Lovforslagets § 41, hvori der staar: „De Lodserier, hvis Indtægtsforhold er saadanne, at de af Ministeren ikke skønnes tilstrækkelige til Lodsernes Livsophold, kan der paa Finansloven tillægges et fast aarligt Tilskud af Statskassen.“ Den højtærede Minister har ogsaa lovet en nærmere Undersøgelse af de paagældende Forhold.

Paa Udvalgets Vegne tillader jeg mig herefter at anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—72 (se Tillæg C. Sp. 879) samt dets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tilvirkning og Forhandling af Margarine m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1983).